

LIETUVA

Šiluva. Šv. Tėvo Jono Pauliaus II Romoje susirinkusiems maldininkams pasakyta kalba, kurioje buvo pagarsinti tikinčiajam pasauliui Lietuvoje vykstantys Šiluvos Dievo Motinos Marijos atleidai, rado gilų atgarsį Lietuvos tikinčiųjų širdyse. Gausios tikinčiųjų minios iš visos Lietuvos suplaukė į Šiluvos šventovę švesti aštuonių dienų Švč. Mergelės Marijos Vardo atlaidus – Šilines. Tačiau ir šie metai nepraėjo be valdžios trukdymų. Buvo gaudomi devocionalijų parduotojai, parašų po Lietuvos tikinčiųjų interesus ginančiais pareiškimais rinkėjai. Paskutinę atlaidų dieną iš Raseinių autobusų stoties maršrutiniai autobusai ir taksi kursavo aplenkdami Šiluvą. Tikinčiųjų tarpe atsirado žmonių, kurie ryžosi pėsti eiti iš Raseinių į Šiluvą. Keltyje maldininkai kalbėjo šv. Rožančių už įkalintus kunigus ir kitus sąžinės belaisvius.

Atlaiduose sakyti pamokslus buvo pakviestas Eržvilko – Paupio klebonas kun. Petras Meilus. Viskas buvo suderinta su rajono valdžia. Haždaug 10 dienų prieš atlaidus RRT įstaiga pranešė, kad kun. P. Meilui neleidžiama sakyti pamokslų Šiluvoje. Monsinjurui V. Grauliui buvo įsakyta sudaryti pamokslininkų sąrašą iš artimiausių kaimyninių parapijų kunigų. Padėtį sušvelnino į atlaidus atvykę vyskupai, kurie ir be specialaus P. Anilionio leidimo pasakė sumos pamokslus: trečiadienį – kunigų ir blaivybės dieną – kalbėjo Telšių vyskupas Antanas Vaičius, iškeldamas tikėjimo grožį ir jėgą, jo svarbą tautos gyvenime, šeštadienį, rugsėjo 13 d., tradicinę Marijos mylėtojų dieną. Sumą laikė ir pamokslą pasakė vyskupas Julijonas Steponavičius. Vyskupas pamoksle argumentuotai paneigė "Tatybinės moters" žurnale išspausdintą Švč. M. Mariją ir tikinčiųjų jausmus įžeidžiantį straipsnį, ragino visus melstis permaldavimo intencija. Sekmadienį Sumą laikė ir pamokslą pasakė vyskupas Juozapas Preikšas, primindamas maldininkams šv. Tėvo suteiktą atskirą palaiminimą Šiluvos atlaiduose besimeldžiantiems tikintiesiems. Pirmadienį tikintiesiems kalbėjo vyskupas Vincentas Sladkevičius.

Per visas aštuonias atlaidų dienas žmonių bažnyčioje buvo itin daug. Išdalinta apie 50.000 šv. Komunijos.

Po liūdnei pagarsėjusio "kiaulių maro" maldininkų eisenos iš Tytuvėnų į Šiluvą bedievių griežtai uždraustos, tačiau tikintis jaunimas, uolūs kunigai ir

prie šios gražios iniciatyvos prisidėję maldininkai eiseną pakeitė kita maldos – atgailos forma – jau eilė metų kaip tikintieji, sutartinai kalbėdami Rožančių, keliais eina šventoriaus grindiniu apie Šiluvos bažnyčią. Šiais metais, šv. Tėvo Jono Pauliaus II paraginti aktyviai dalyvauti Šiluvos atlaiduose, Lietuvos tikintieji pasiryžo iš rugsėjo 13 d. į 14 d., naktį, adoruoti Šiluvos bažnyčioje Švč. Sakramentą ir anksti rytą su Rožančiaus malda lūpose keliais apeiti apie Šiluvos bažnyčią, prašant Dievo Motinos Marijos palaimos lietuvių tautai ir visam pasauliui. Atsiteisimo procesijoje dalyvavo keletas šimtų tikinčiųjų, kurių daugumą sudaro jaunimas.

Rozalimas (Pakruojo raj.) 1986 m. birželio 8 d. Rozalimo bažnyčioje buvo švenčiami didieji Jėzaus Širdies atleidai. Rozalimo bažnyčią tikinti liaudis nuo seno laiko šventa vieta, garsėjanti stebuklinga Jėzaus Nazariečio statula. Į šiuos atlaidus paprastai suplaukia minios maldininkų. Parapijos klebonas kun. Anicetas Kisielius pakvietė sakyti pamokslą Šėduvos kleboną kan. Bronių Antanaitį. Likus maždaug savaitei iki atlaidų, rajono pareigūnai teiravosi pas bažnytinio komiteto pirmininką, kas iš kunigų atlaiduose sakys pamokslus. Pirmininkas paaiškino, kad yra pakviestas kan. B. Antanaitis. Prieš pat atlaidus rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja

Skudžių šeima, kuri tikinčiųjų atvykusi į O'Hare aerodroma Chicagoje. Iš kairės į dešinę: Daiva Skudytė, Irena Skudienė ir Vytautas Skudis.

Nuotrauka Prano Budininko

telefonu pranešė klebonui kun. A. Kisieliui, kad rajono valdžia, suderinus su Vilniumi, draudžia kan. B. Antanaičiui sakyti pamokslą Rozalimo bažnyčioje. "Tegul kan. B. Antanaitis suglaudžia sparnelius. Tegul pakeičia gyvenimo būdą. Tegul atsisako ekstremistinių pažiūrų..." – karščiausiai pavaduotoja.

ATSISAKĖ AKMENŲ POLITIKOS?

Ištrauka iš "Tėviškės Žiburių"

Sovietinė okupuotos Lietuvos spauda labai domisi lietuvių išeivijos gyvenimu, ji seka, tačiau visą laiką ją apmėto akmenimis, išskyrus komunistinę išeivių saujelę. Pastaroji sovietinėje spaudoje garbinama bei aukštinama, nes ji kalba maskaviškai, o patriotinė spauda ir apleičiamai išeivija nuolat niekinama.

1967 m. vietoje "Tėvynės balso" išėjo "Gimtasis kraštas" kurio puslapiuose buvo giriama sovietinė tvarka Lietuvoje, aukštunami jos laimėjimai, o patriotinė išeivija išjuokiama, juodinama, jos veikla kolonijami. Kas skaitė tikrai "Gimtąjį kraštą" galėjo susidaryti labai kreivą vaizdą: vienoje Atlanto pusėje sovietinė valdomai nepaprastai klestanti Lietuva, kitoje pusėje – skurstanti, tėvynės netekusi išeivija, viską praradusi ir dorbiotiškai kovojanti už Lietuvos išvadavimą, kad atgautų prarastus savoturus.

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz. 500,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 50 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikdinimai ir Skelbimai (Anūncijos) mokami už skilties (Coluna) centimetras Cz. 30,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autonomi prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardą.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz. 10,00

1 P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

1 tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz. 800,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autonomi prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardą.

Tokia sovietinės spaudos, ypač "Gimtojo krašto" laikysena padarė ją visiškai neveiksminga. Kiekvienam buvo aišku, kad tai labai primityvi sovietinė propaganda, neverta dėmesio. Ir juo labiau tos spaudos leidėjai stengėsi ta linkme eiti, juo mažiau darėsi patikima. Daug lėšų buvo išmesta. "Gimtas kraštas" daug kam siuntinėtas nemokamai ir tai labai įkyriai. Sunku buvo jo atskratyti. Kažkur buvo sužvejoti adresai ir masiškai naudojami. Lietuva sovietinėje okupacijoje tapo rojumi, kuriame visi jaučiasi laimingi "vyresniojo brolio" globoje. "Buržuazinė" Lietuva buvusi skurdi, pilna išnaudotojų, atsilikusi, nepažangi. Taigi okupacija Lietuvai daug naudingesnė už laisvą, nepriklausomą gyvenimą. Tokia primityvia propaganda galėjo susižavėti tik tai tokios pat primityvios galvosenos išeiviai.

Pagaliau tokią būklę suprato ir sovietinės politikos bei spaudos vadovai. Atėjus Gorbačioviui į Kremliaus sostą, dalykai pradėjo keistis ir Lietuvoje. Matyti jau pasikeitimų ir propagandos srityje. Į "Gimtąjį kraštą" atėjo nauji žmonės, o su jais ir naujos idėjos. Iš iki šiol gautų numerių matyti, kad atsisakoma primityvios propagandos ir akmenų politikos. Vyriausias redaktorius pareiškė, jog "GK" paskirtis esanti pirmoje eilėje informuoti išeiviją, o antroje eilėje reikšti savo nuomonę, bet ir tai ne visada. Esą "barniai tarp dviejų mūsų tautos grupių, lietuvių gimtinėje ir lietuvių išeivijoje, dabar turėtų būti traktuojami kiek kitaip negu prieš porą dešimtmečių". Tai skamba išmintingai ir įtikinančiai, tačiau kiti pareiškimai rodo, kad "GK" ir toliau pasilieka propagandinėje sovietų taryboje, kurios uždavinys aukštinti "Tarybų Lietuvą", jos rėmėjus "pažangiuosius", t.y. komunistinius išeivius, o patriotinę išeiviją "šviesti", nes ji "vis dar nesupranta, kaip istorija pasako". Reikėtų pridėti: išeivija gerai supranta kaip is-

torija pasisuko, būtent sovietinės okupacijos linkme.

"Tv.Ž."

PADĖKA ŠV. TĖVUI

Lietuvos vyskupų konferencijos pirmininkas Kauno ir Vilkaviškio vyskupų apaštalinis administratorius arkivyskupas Liudas Povilonis atsiuntė padėkos telegramą popiežiui Jonui Pauliui II. Lietuvos vyskupų, kunigų ir visos Lietuvos Katalikų Bendruomenės vardu arkivyskupas Povilonis dėkoja Šv. Tėvui už didelį palankumą, kurį yra parodęs Lietuvos Bažnyčiai ir visai lietuvių tautai Lietuvos krikšto šešių šimtų metų jubiliejaus proga.

Dėkoja už apaštalinį laišką, kuriuo popiežius jubiliejaus proga kreipiasi į Lietuvos katalikus, už paskelbimą palaimintuoju arkivyskupo Jurgio Matulaičio, už žodį, kuriuo Šv. Petro bazilikoje sustiprino iš viso pasaulio suvažiavusių lietuvių dvasią; pagaliau už telegramą, kuria pasveikino į jubiliejines iškilmes Vilniuje susirinkusius lietuvius. Apie popiežiaus telegramą Lietuvos katalikam jubiliejaus iškilnių Vilniuje proga pranešė visos didžiosios spaudos agentūros, pažymėdamos, kad telegrama buvo skaitoma sekmadienį šešiose Vilniaus bažnyčiose, kuriose buvo iškilmingai minimas krikščionybės jubiliejus.

Telegramoje lotynų kalba Šv. Tėvas išreiškia meilę lietuvių tautai, užtikrindamas savo dvasinę vienybę su jubiliejinėse iškilimėse Vilniuje dalyvaujantiais maldininkais ir su visais Lietuvos katalikais, kurie šį svarbų tautos jubiliejų minės ištiesus metus. Lietuvos katalikų bendruomenę popiežius sveikina visuotinės Bažnyčios vardu ir ragindamas tvirtai laikytis krikščioniškojo tikėjimo, visiem suteikia savo apaštalinį palaiminimą. Laiminu jus, rašo telegramoje šv. Tėvas, tary-

tum pats šiandien būčiau tarp jūsų. Baigdamas telegramą, popiežius paveda visą lietuvių tautą rūpestingai naujo palaimintojo Jurgio Matulaičio globai.

PUOLA POPIEŽIŲ UŽ OKUPACIJOS NEPRIPAŽINIMĄ

Vilnius. — Vilniškė "Tiesa" prisidėjo prie krikščionybės sukakties minėjimo Jono Aničo straipsniu "Popiežių bulės šių dienų akimis". Straipsnyje išsilieja partinio aparato tulžis dėl popiežiaus atsisakymo pripažinti Lietuvos okupaciją teisėta. Pasak Aničo: "Kryžiaus karų epochos dvasia dvelkia popiežiaus Jono Pauliaus II nusistatymas nepripažinti objektyvios tikrovės socialistinėje Lietuvoje. Jo leksikone visi lietuviai — tai 'vieninga katalikiška tauta', kurios būdingiausias bruožas tebesąs didelis religingumas, ir todėl tikintieji, kenčia dėl tikėjimo". Šį rūpestį okupuotos tautos problemomis Aničas sugretina su viduramžių invazijomis į Lietuvą: "Argi tai ne pati tradicija, kurią kryžiaus žygių metu sukūrė Romos popiežiai, vadindę mūsų protėvius 'žemės žvėrimis', kurie nepaprastai siautėja bei puola krikščionių vardo dorybę?"

Bažnyčios ir tikinčiųjų persekiojimą Aničas vadina Vatikanų propagandos išmisu, taip neva iškreipiantį "natūralų ir dėsningą socializacijos procesą socialistinėje visuomenėje

... Dešinieji katalikybės ideologai atkakliai nenori suprasti, jog dėl socialinių pertvarkymų, mokslo ir kultūros plitimo įsigali ir tolydžio stiprėja mokslinė materialistinė pasaulėžiūra, sekuliarizuojasi žmonių buitis, papročiai, tradicijos".

ŠVEICARIJA

Tradiciniame tautinių šokių festivalyje Ciuriche jau trečią kartą Lietuvai atstovavo Joanos Stasiulionienės įsteigtos "Vilties" grupės naujoji karta. Grupėje ilgus metus šoko Šveicarijos jaunuoliai, pamogę tautinius lietuvių šokius. Dabar jie jau yra sukūrę šeimas, augina vaikus. Tėvus ir motinas "Vilties" grupėje pakeitė 5-9 metų amžiaus vaikai, papuošti tautiniais lietuvių drabužėliais. Festivalio eisenoje jie nešė plakatinių įrašų "Litauen, Viltis". Trylikos vaikų grupei vadovauja buvusi pradinės "Vilties" šokėja Ursula Sigg. Mažieji naujosios "Vilties" šokėjai, jauniausi vaikų grupėje, atliko tris šokius: "Jurgelis — meistrelis", "Noriu miego" ir "Žilvitis".

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombriñas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

POPIEŽIAUS

JONO PAULIAUS II
APAŠTALINIS LAIŠKAS
LIETUVOS VYSKUPAMS

ŠVENČIANT LIETUVIŲ TAUTOS « KRIKŠTO »

600 METŲ JUBILIEJŲ

(Tęsinys iš pr. numerio)

3. Reikėjo vėl daugiau kaip šimtmetį laukti, kol nušvito spinduliuojanti « Krikšto » diena. Tai buvo užmojis ir nuopelnas žymiojo Lietuvos sūnaus didžiojo kunigaikščio Jogailos, kuris 1386 metais sutiko priimti katalikų tikėjimą ir būti pakrikštytas drauge su savo valdiniais. Už tai jis gavo Lenkijos karaliaus vainiką ir karalienės Jadvygos ranką, tos kilnios krikščionės moters, kuri ir šiandien Krokuvoje yra gerbiama kaip palaimintoji. Keturių vėlesnių amžių Lietuvos istorija yra paženklinta ypatinga bendra politine bei religine lemtimi su Lenkija.

1387 metais karalius, kuris pasivadino Vladislovo II vardu, sugrįžo į Didžiosios Kunigaikštystės sostinę Vilnių ir čia pradėjo tautos krikščioninimo darbą. Reikia pripažinti, kad ir jo asmeninių pastangų dėka žmonės masiškai priėmė krikštą. Tais metais buvo įkurta Vilniaus vyskupija, pirmuoju jos vyskupu paskiriant pranciškoną Andriejų, kuris jau anksčiau dirbo tarp lietuvių kaip misionierius.

1413 metais Jogaila su savo pusbroliu didžiuoju kunigaikščiu Vytautu ėmė skelbti Evangeliją Žemaitijos lietuviams. Po poros metų Konstancos visuotinis susirinkimas į Žemaitiją pasiuntė savo legatus, kad ten įsteigtų Medininkų vyskupiją ir konsekruotų pirmąjį vyskupą Motiejų.

Jogaila tuo tarpu, kaip doras ir kilnus žmogus, pasižymėjo pavyzdingu krikščionišku gyvenimu, artimo meilės ir gailestingumo darbais, uoliai rūpindamasis Bažnyčios padėtimi. Jis išmintingais patvarkymais visoje didžiojoje kunigaikštystėje sudarė sąlygas, kad krikščioniškasis tikėjimas galėtų laisvai skleistis ir klestėti.

4. « Krikštas » jūsų tautą įjungė į didžiąją krikščioniškųjų Europos tautų šeimą, į tą « krikščioniją », kuri nulėmė šio žemyno likimą, kuri sudaro patį brangiausią bendrą paveldą ir drauge pagrindą kurti taikingai ateičiai, ugdyti pažangai

AR ŽINOTE, KAD

MŪSŲ LIETUVA

PARDUODAMA

V. ZELINOS LAIKRASIŲ KIOSKE,
AV. ZELINA, 831 ?

ir tikrajai laisvei. Tokiu būdu Lietuva įėjo ir į tą kultūrinio persiformavimo srovę, kuri prasidėjo to amžiaus Europoje, į kultūrinę srovę, kuri buvo persunkta krikščioniškos dvasios ir atsivėrusi naujojo humanizmo poreikiams, kurie iš tikėjimo sėmėsi įkvėpimo ir paskatinimo ugdyti tas didžiąsias vertybes, kurios išaukštino Europos istoriją ir per Europos žmones nešė pažangą kitiems kontinentams.²

Iš šio naujo ir daug žadančio įsijungimo Lietuva sėmėsi dvasinės energijos išteklius, kurie palaipsniškai įsikūnijo įvairiose kultūros, meno ir socialinės organizacijos formose. Jūsų šalyje pamažu išaugo bažnyčios ir vienuolynai, kurie buvo ne tik tai tikėjimo, bet ir kultūros spinduliavimo centrai. Juk amžių bėgyje, besikeičiant istorinėms aplinkybėms, Evangelijos skelbimo darbas ranka rankon ėjo su tautos auklėjimo ir mokymo iniciatyva, šalia vienuolynų išsiskleidė mokyklų tinklas, religinis gyvenimas skleidėsi kasdieniniais žmonių meilės darbais, įvairiausiomis socialinės pagalbos ir pažangos formomis.

Noriu čia priminti tas vienuolijas, kurios yra atlikusios ypač svarbų vaidmenį: Dominikonai, Pranciškonai, kurie pirmieji įsikūrė jūsų krašte, paskui Benediktinai, atnaujintieji Pranciškonai (kuriuos nuo šv. Bernardino sieniečio vardo žmonės vadino Bernardiniais), Bazilijonai.

5. Kitos vienuolijos po Tridento susirinkimo davė naują paskatą Bažnyčios gyvenimui Lietuvoje, kuri ryšium su protestantiškąja reforma išgyveno svyravimo laikotarpį ir kentėjo dėl daugelio pasitraukimo iš katalikų Bažnyčios. Ypatingo dėmesio yra verta Jėzuitų Vienuolijos veikla. Jėzuitai ypatingai nusipelnė, vykdydami Tridento susirinkimo paskelbtas reformas. 1570 metais Jėzuitai Vilniuje atidarė garsiąją Kolegiją, kuri po devynerių metų tapo pirmuoju Lietuvos universitetu, ugdžiusiu Lietuvai kunigus ir kultūros žmones.

Atsigavusioje Bažnyčioje pradėjo klestėti dvasiniai pašaukimai. Sustiprėjo kultūrinė tautos švietimo iniciatyva, steigiant bibliotekas, leidžiant religines knygas, steigiant neturtingiems studentams bendrabučius, liaudžiai vaistines, draugijas bei brolijas, amatų bei įvairių profesijų mokyklas. Ypač buvo sustiprintas ir išplėstas apaštalavimo ir švietimo darbas tarp vargingiausių žmonių kaimuose, kur ne vienas gyveno vergiškoje ir tikrai skurdžioje padėtyje. Čia buvo skubiausiai reikalinga meilę skelbianti išlaisvinančioji Evangelijos naujiena.

(Bus daugiau)

Magdalena Vinkšnaitienė

EKSKURSIJA Į LIETUVĄ

(tęsinys iš "M.L." Nr. 44)

Vykstam į Klaipėdą ir Palangą

Nuo Vilniaus iki Klaipėdos yra 326 km. Tenka pervažiuoti išilgai beveik visą Lietuvą. Į tą kelionę leidomės antradienį, liepos 21 d. Kartu su mumis važiavo ir mūsų palydovė Ina.

Greitkelis, neseniai atnaujintas, turi 4 judėjimo juostas. Pravažiavus Grigiškės, Vievį, Elektrėnus ir kiek toliau nuo kelio Kaišiadorius, Inturisto autobusas, pasukęs į šoną, sustojo prie pat Kauno marių, prie kurių valgėme iš Vilniaus atsivežtus pusryčius.

Kaip atsirado Kauno marios? Buvo užtvindytas Nemuno slėnis tenai kur buvo Rumšiškių miestelis, dabar tyvuliuoja vanduo. Į Kauno marias daug vandens atneša srauni Strėvos upelė, kurios pradžia yra prie Aukštadvario, bet per 80 km. nuotolį ji atvingiuoja per 8 ežerus. Strėva buvo užtvenkta Elektrėnų hidroelektrinei jėgainei, kuri nuo 1972 m. teikia elektros energiją ne tik Lietuvai, bet ir Latvijai, Estijai ir Baltarusijai.

Pavalgę pusryčius, jvažiuojame į Žemaičių plentą. Pakelėj matėme iškabas taip pat kolchozines ir pavienes sodybas, lygius laukus su plačiais plotais įvairių pasėlių, žalias pievas, kaimenes gyvulių, o kai kur ir gandra, létai besisukinantį ant stogo dideliame lizde.

Kryžkalnyje autobusas sustojo. Išlipome pavaikščioti ir pasidairyti. Tai vieta, kur Žemaičių plentas kryžiuojasi su Šiaulių – Tilžės plentu. Prie kryžkelės ant kalvos yra pastatyta 1972 m. aukšta lietuviškos moters su ąžuolė šakelė rankoje skulptūra ir memorialinis muziejus. Visa tai sovietinės armijos pagerbimui.

Nuo kryžkalnio iki Klaipėdos dar apie 100 km. Pakelėj vėl rodyklės į Šilalę, Andriejeva, Kretingą, Smilgėnus ir kt.

Pagalčiau jvažiuojame į Klaipėdą ir sustojame prie viešbučio "Klaipėda". Viešbutis naujas, moderniškias su origi-

PALANGA vasaros atostogų metu naliai suplanuotu restoranu.

Klaipėda yra trečias didum Lietu- vos miestas. Tai svarbus uostas prie Baltijos jūros. Gyventojų turi lygiai 200.000, kurių beveik pusė yra įvairūs svetimtaučiai. Klaipėda yra ne tik prekybos ir žvejybos uostas, bet taip pat yra daug įvairių pramonės įmonių, mokyklų bei kultūrinių įstaigų, k.a. laivų statykla, jūrininkystės mokykla, trys universiteto fakultetai ir kt.

Sekančią dieną važiavom į Palangą, kuri randasi tik už 20 km.

Palanga – vasarvietė

Tai nedidelis miestas, bet jau nuo praėjusio šimtmečio pagarsėjęs kaip ypatingai graži pajūrio vasarvietė su labai švaraus smėlio kopomis, gausia, vešlia augmenija ir pušynais.

Palangoje grafas Mykolas Tiškevičius pasistatydino 1897 m. dviejų aukštų puikius rūmus, o aplink juos įtaisė gražiausią Lietuvoje parką, kurio plotas buvo apie 70 ha. Parke labai didelis medžių įvairumas.

Vėliau buvo pastatyta daug privačių vasarnamių, sanatorijų ir įvairioms profesinėms sąjungoms atostogavimui pastatų.

Kiekvieną vasarą Palanga sulaukia daug vasarotojų iš arti ir toli. Šiomet Lietuvoje buvo labai vėlyvas pavasaris ir, palyginus, šaltoka vasara, nes liepos mėn. gale Palangos jūroje vanduo buvo tik 16°C, tačiau pajūris buvo pilnas vasarotojų. Žinoma, mums, turistams iš Brazilijos tokios temperatūros vanduo yra per šaltas maudytis.

Pagal istorines žinias, Palangoje D. L. K. Kęstutis susitiko savo būsimą žmoną Birutę. Užtat parke, prie pat jūros, yra Birutės kalnas, kur poetas Maironis taip rašė:

*Įsisupus plačiai Vakarų vilnimis
Man krūtinę užliek savo šalta banga
Ar tą galią suteik, ko ta trokšta širdis
Taip galingai išreikšt, kaip ir tu, Baltija.*

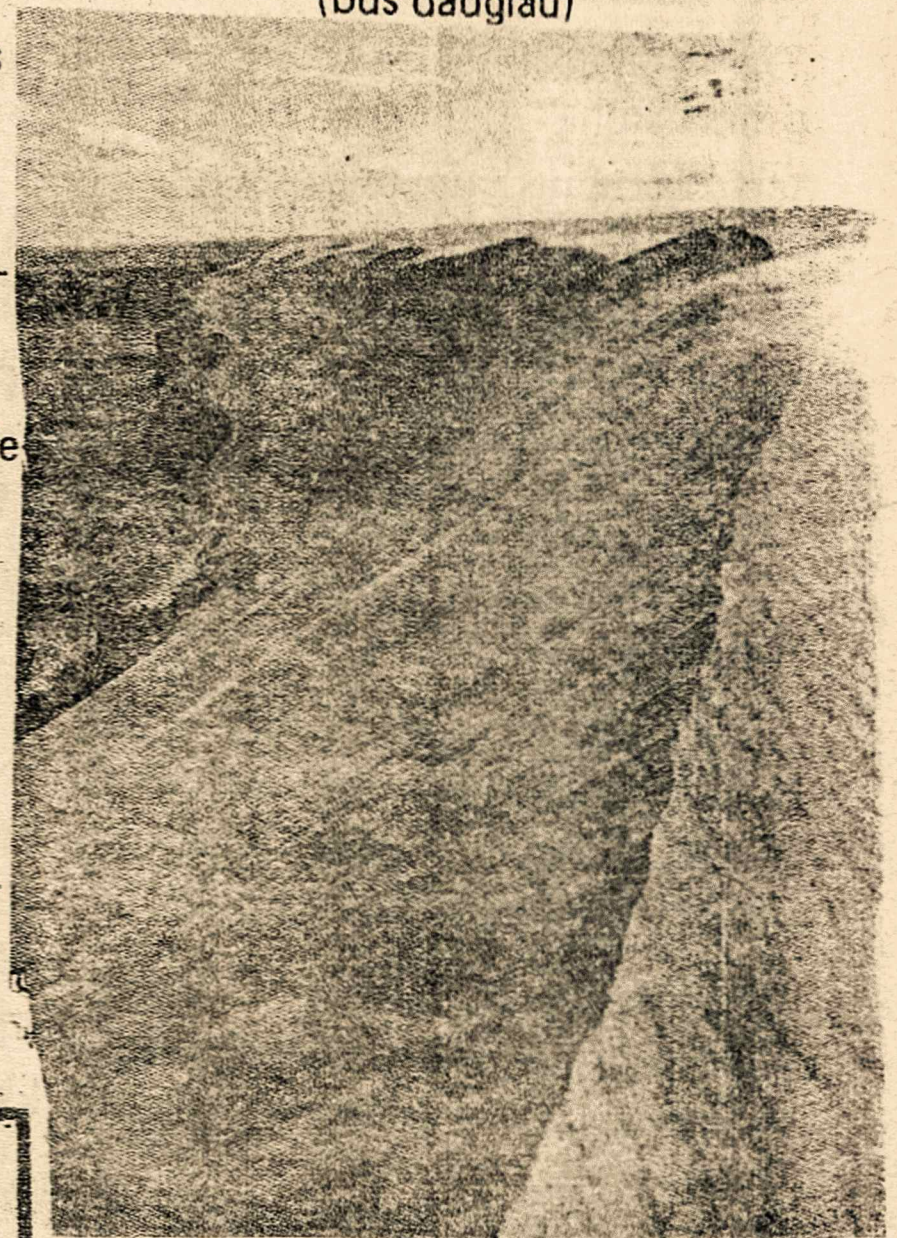
Palangoje taip pat aplankėme labai turtingą gintaro išdirbinių muziejų. Paskui papietavę ir pasivaikščioję laisvai po miestą, o kai kurie pabendravę su Palangoje sutiktais savo giminėmis, leidomės vėl į kelionę grįžimui į Vilnių. Dar pakely sustojome Raseiniuose (7 km. nuo greitkelio), kur mums buvo paruošta vakarienė. Vilnių pasiekėme, kai jau buvo netoli pusiaunaktis.

Išvyka į Rumšiškės ir Kauną

Rumšiškės yra apie 20 km. nuo Kauno. Dabar Rumšiškės yra ne miestelis, o netoli Kauno marių (buvusių Rumšiškių) įrengtas ant kalvos Liaudies buities muziejus, kuriame (18 ha, žemės plote) yra išdėstytos 18-19 šimtmečio būdingos lietuvių sodybos, namai, malūnai ir kt. Visa tai yra suvežta iš visos Lietuvos.

Vasaros metu dabar Rumšiškėse vyksta įdomūs folkloriniai rengimai.

(bus daugiau)

KURŠIU NERIJA: garsios smėlio kopos

COMERCIAL SVEIKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manalás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
Informações: tel. 273-0338

Halina Mošinskienė

BŪKIME VIENINGI SAVITARPYJE

Kad V. Zelina būtų pakeista į Vila Lituânia vardu? Ten yra stipriausias lietuvių ateivių branduolys. Susijungus su V. Bela, V. Alpina, V. Prudente čiaupais, tai yra Lietuvių emigrantų susikūres "bairro" – anais laikais S. Paulo priemiestis nutysęs nuo Moókos.

Mano manymu, tai yra visai teisingas pasiūlymas tą vietovę vadinti Vila Lituânia, nes ten yra lietuvių statyta R.K. Bažnyčia Šv. Juozapo vardo visa parapija nuo 1936 m. Ten įsikūrė Seselių Pranciškėčių vienuolija lietuvių mokykloje, vėliau iškilusi į stambią "Miguel Arcanjo" vid. mokslų gimnaziją. Ten mes turime lietuvių R.K. parapijos Šv. Juozapo šventovę, savo pajėgomis statytą – o parapija visada labiausiai jungia žmones.

Ten pat turime "Praça Lituânia" aikštę, kur prieš porą metų bene 1984 m. buvo pastatytas pirmas P. Amerikoje "Laisvės paminklas" – reprodukcija "Laisvės Paminklo" Kaune, kuriame dalyvavo liet. visuomenės duosnūs rėmėjai ir brazilų valdžios pritarėjai.

Dabar tenka tik laukti, kad Br. L. Bendruomenė surinktų lietuvių tautiečių pritarimo parašų gausą, pakeisti V. Zelinos vardą į "Vila Lituânia".

Iniciatyva yra iškelta med. Dr. Antano Šiaulio turinčio artimų ryšių su "Câmara dos Vereadores". Dr. Antanas Šiaulys yra senųjų lietuvių imigrantų 1926 m. sūnus, bet savo a.a. Tėvų atminime dvasia lietuvis. Jis labai daug padeda lietuviams, kurie į jį kreipiasi. Šiandieną yra Br. Liet. Bendruomenės Tarybos pirmininkas, išrinktas 1987 m. metų viešame balsavime. Turėdamas savo praktikoje gerų ir stambių pažinčių nori iškelti Lietuvos vardą iš "sutemų" į šviesą São Paulyje. Mano manymu, tuo atveju lietuvių turėtų jam pritarti.

Kuo mes menkesni už Armėnų koloniją? Jie šiandieną turi Metrô stotį "Ponte pequena" vardu "Armenija". O mes turėsime S. Paulyje visą "Vila Lituânia" – jei panorėsite turėti "Lietuva" savo namų pastogėje. Tai nėra "juokų darbas" – naudokimės proga, kol "demokratinė" respublika duoda laisvę savo

BAZAR SVEIKAS APRESENTA:

- CAMISETAS LITUANAS (CRIANÇAS E ADULTOS)
- BONECAS E CASAIS LITUANOS (EXCLUSIVOS)
- BOTONS – DIVERSOS MODELOS (BRASIL E LIETUVA)
- ARTIGOS NORTH-AMERICA PARA O NATAL

ACEITAMOS ENCOMENDAS

IKI

RUA DAS ROSEIRAS, 411

TEL.: 273-2317

IVANI, SILVIA E EMILIA

Brazilijos lietuvių jaunimas «Žilvitis» Sanpaulyje eisenos metu, o šaunusis šienplovys Albertas Greičius smagiai žygiuoja rodydamas savo mikumą.

krašto santvarkoje pasireikšti laisvai visų tautų konglomeratui S. Paulyje ir visoje Brazilijoje.

Lietuvių kolonijos prašymas yra labai kuklus, bet išėivijoje mūsų tautai labai svarus. Lietuviai ypač S. Paulyje yra pasireiškę ne vien savo specifiniais tautiniais pasirodymais. Čia mes turime savo rašytojus, turime Henrique Losinską Alves – šiandieną iškilusį į kultūrinio centro – Diretor Cultural do Centro Cultural "Francisco Matarazzo Sobrinho", mes turime turime nepamainomą draugą žurnalistą Mairinque, kuris atvėrė "duris" į Est. de S. Paulo mūsų darbščiam ir gūviam kun. Pranui Gavėnui, SDB, dabartiniam Šv. Kazimiero parapijos klebonui. Jau antrą stambų straipsnį talpinus "Est. de S. Paulo" dienraštyje.

Mokėkime gerbti kraštą ir žmones kurie mums padeda. Stenkimės juos suprasti, nesupykime, kad jie ne visada mus suprantą priima žodį "asmeniniu įžeidimu". "Šaukšte" vandens" nekelkime "audros". Gyvenkime tą gyvenimo likutį savitarpyje taikoje. Palikime jaunajai kartai tvirtą lietuvių pagrindą, tiems kurie jo siekia – o "après nous ladéluge" – jau ne mūsų galioje. Tikiuosi, kad lietuviai supranta mano pasisakymus; jei kam neaiškūs, gali išsiaiškinti savitarpyje. Bet, kad V. Zelina būtų "Vila Lituania" – man rodos, kad seniausieji tam pritar.

DĖMESIO!**NAUJOS RŪŠIES KONKURSAS**

Skiriu tris premijas ML skaitytojams ir neskaitytojams už tiksliausią pasisakymą apie kas yra LIETUVIŠKUMAS, arba, kaip dabar portugališkai vartojama, "LITUANIDADE".

Premijos bus lietuviškos muzikos, laisvai pasirinktos, trys, dvi ar viena, kasete-juostelė.

Mecenatas

P.S. Pasisakymus galima pasirašyti slapyvardžiu.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

ANGIE

GIRCKUS & CIA. LTDA.

CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA

MODAS

Rua Solon, 773
CEP 01127Fone: 221-6377
— São Paulo — Capital

Bom Retiro

Halina Mošinskienė

ŠVIESŪS ATMINIMAI LIEKA
NEMARŪS

(A. A. Jono Bagdžiaus mirties metinėms)

Sunku net įsivaizduoti, kad jau nusku-
bėjo vieni metai, kai lapkričio mėn. 17
diena, sunkios ligos išvargintas užgėso
Jonas Bagdžius 65 m. amž. S. Paulo lie-
tuvų imigrantų ir L.K. Bendruomenės
šulas.

Gimęs Lietuvoje — Prienuose. Brazili-
jon tėvai atsivežė bene 1927-8 metais.
Nuo pat, vaikystės pasižymėjo savo ga-
bumais, ir kai įsisteigė S. Paulyje lietu-
viška mokykla ją baigė pirmuoju moki-
niu. Atvykus kun. Pijui Ragažinskui
1936 m. V. Zelinos parapijon, buvo pa-
gelbininkas platindamas laikraštį "Švie-
są". Įstojęs į Liet. Kat. Šv. Juozapo Ben-
druomenę pirmininko pareigose suorga-
nizuoto choro išbuvo virš 10 metų, pa-
sireikšdamas artistiniais ir režisieriaus
gabumais. Organizavo choristus, sporti-
ninkus, scenos mėgėjus; jo dėka L.K.
Bendruomenės choras su savo dirigen-
tais (po karo) Kaziu Ambrozaičiu, Jonu
Antanaičiu, Viktoru Tatarūnu ir nepa-
mainomu piano palydovu Feliksu Gir-
dausku rengė specialus viešus koncertus
ne tik S. Pauly, bet išvykose į Volta Re-
donda, Rio de Janeiro ir kt. žavėdami
publiką lietuvių tautos dainomis ir šo-
kiais, nuoširdžiai priimti ir įvertinti.

Įvairiuose viešuose parengimuose ne-
atsisakydavo padėti, bet dažnai ir pats
vaidinimuose dalyvaudavo, pritraukda-
mas ir savo kolegas choristus.

MIŠIOS

už JONA PAGDŽIU,

kervertų, mirties metinių proga (XI.17 d.)
bus atlaikytos sekmadienį, lapkričio 15 d.,
11 val. šv. Juozapo parapijos bažnyčioje V.
Zelinoj. Giedos choras
Giminės, draugai bei organizacijos pra-
šomi dalyvauti. Birutė Bagdžienė ir šeima

Nesidomėjo organizacijų tarpusavio
intrigomis, nei pavienių "šulų" įnoriais,
nes pats to neįsivadamas buvo S. Paulo
lietuvių ateivių nepamainomas šulas.

Savo asmeninę automobilių dalių, in-
dustriją įsirengęs aptarnaudavo visus di-
džiuosius fabrikus ir aut. dalių parduotu-
ves. Nuo lietuviybės niekada neatsitrau-
kęs vedė Birutę Mockutę, išaugino gra-
žią šeimą: dvi dukters jau ištekėjusios.
ir du sūnūs, kurių jauniausias dabar 15-
kos m. amž. O vyriausias Nelson Aleksan-
dras veda toliau a.a. tėvo industriją. Pali-
ko 6 anūkus.

Vėlionis po iškilmingų šermėnų, palai-
dotas Šv. Petro kapinėse V. Alpinioje, S.
Paulo priemiestyje artimiausiame V. Ze-
linos ir V. Belos, kur ir pradėjo kurtis
pirmieji ateiviai lietuviai.

Mūsų gretos retėja, bet prisiminimai
lieka nuveiktuose drauge-pastangose ir
darbuose. Jie lieka pavyzdžiu priaugan-
čioms kartoms, kol dar neišblėsusios. pa-
triotinė liepsnelė širdyse ir sąžinėje, kol
lietuvis dar jaučia savyje pareigą Lietuvai
laisvę atgauti.

LIETUVIŠKŲ ATŽALŲ ŽIDINYS...

Kol vyresnioji karta buvo vyraujanti
ir viską valdanti, atrodė, kad jos lietu-
viškumas yra toks pajėgus, jog savaime
uždegs jaunąją kartą ir nebus jokių di-
desnių problemų. Pradžioje atrodė, kad
ir naujoji karta bus tokia pat dinamiška
lietuviškoje veikloje, kad ji eis savo tė-
vų pėdomis. Deja, su bėgančiais dešimt-
mečiais viskas pasikeitė. Čia gimęs jau-
nimas užauga kitoks, nes gyvenamasis
kraštas nejučiomis uždėjo savo antspau-
dą, gerokai įtraukdamas savitą srovę.
Jaunoji karta liko gana pasyvi, nutolusi
nuo lietuviško gyvenimo palengva nyks-
tanti iš lietuviško horizonto. Toji karta
nužydėjo, užleisdama vietą jau svetima-

me krašte gimusiam jaunimui.

Žvelgdami į jaunosios kartos būklę,
kurioje jina yra atsidūrusi, ir žiūrėdami
ką ji gauna lietuviško testinumo srityje
— girdime nuolat kartojamus žodžius:
šeima yra pirmoji lietuviybės mokykla.
Taip, dėsnis yra teisingas, be jokio prie-
kaišto. Bet žiūrėkime, ką vaikas gauna
toje pirmoje mokykloje — šeimoje. Pa-
tirtis rodo, kad kaip yra tikrai tose šei-
mose, kur namų kalba yra lietuvių kalba.
Pagaliau turėtume suprasti, kad lietuviš-
kumo testinumas yra svarbesnis už pini-
gus ir gali būti matuojamas tikrai lietu-
viškos sąžinės mastu.

Pagrindinis lietuviškų atžalų židinys
yra šeima, apsupta labai įtakingos sveti-
mos aplinkos, su kuria tenka sunkiai
kovoti. Kartais ir didelės pastangos atne-
ša mažus vaisius, bet nebūna tuščios.
Betgi netolimoje ateityje grėsia skaudus
pralaimėjimas — tautiškai mišrios vedy-
bos. Išskyrus retus atvejus, mišrios šei-
mos negali sudaryti sąlygų lietuviškom
atžalom. Tai rodo lietuvių patirtis, taip
pat ir kitų tautybių. Visos tautybės, ku-
riom rūpi ateitis, tuo yra susirūpiusios,
nes mato aiškią grėsmę. Bet mums, lie-
tuvams, pralaimėjimas vedybų fronte
yra didelis tautinis nuostolis. Mišrios ve-
dybos palydimos su tuo pačiu iškilmin-
gumu, kaip ir grynai lietuviškos, o mū-
sų spaudoje sveikinami jaunavedžiai su-
kūrę naują šeimą. Kiek matyti iš organi-
zacijų skelbiamų veiklos programų, lie-
tuviškų vedybų klausimas visai nejudina-
mas, paliekamas grynai asmeniniam ap-
sisprendimui. Gerai, jei tas apsispren-
dimas palinksta lietuviškon pusėn, jei ne
— ateina pralaimėjimas. Tam apsispren-
dimui gali turėti daug įtakos lietuviškoji
aplinka, veikianti psichologine bei mora-
line įtaka, primenanti, kad vedybinis ap-
sisprendimas yra viso gyvenimo žingsnis,
svarbus ne tik asmeniui, bet ir tautai.

Vyturys

CHOPPERIA

ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS
Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590
De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.
KALBAMA LIETUVIŠKAI

KAS YRA IŠGAMA?

Sunku tikėti, kad kolonijoj yra tautiečiai, pasislėpę "Lietuvos Patrijoto" slapyvardžiu, drįsta teršti kun. Prano Gavėno asmenybę. Savo laiške, išspausdintam pereinam ML numeryje, šis tautietis aiškiai pasirodo Leonardo Boff šalininku. Jam turbūt patinka šiolaikinė komunistinė santvarka Lietuvoje, dėlto pasipiktino kun. Prano Gavėno straipsniais vietinėj spaudoj, kurie atskleidžia tikrą tikinčiųjų padėtį mūsų tėvynėj. Visi gerai žinom, kad, nėra tokia kaip netiksliai propaguoja Leonardas Boffas. O tas mūsų tautietis neparodo jokio lietuviško patrijotizmo ir aiškiai pasirodo, kad priklauso prie vadinamų "pažangiųjų" lietuvių.

Bet kas yra išgama. Išgamos yra tie, kurie palaidojo Lietuvos nepriklausomybę ir, dar šiandien, sėdėdami aukštuose nomenklatūros postuose, nenori nei kalbėti apie Lietuvos laisvę, ir išėivijos lietuvius vadina vaduotojais. Koks garbingas vardas, mums, lietuviams išėiviams, besielojantiems Lietuvos laisve.

Per ilgus 8 metus ėjęs Brazilijos Lietuvių Bendruomenės pirmininko pareigas, turėjau progos pažinti kun. Praną Gavėną; ir man buvo garbė turėti jį valdybos ar tarybos eilėse. Visa mūsų kolonija pažįsta kun. Praną Gavėną, ne tik kaip giliai įsitikinusių krikščionių dvasininką, bet taip pat turintį gilią lietuvišką sielą, išreiškdamas savo veikime, Dievo ir tėvynės meilę.

Jei patikrinsime Brazilijos Lietuvių Bendruomenės rinkimus, paskutinėse ketvirtose kadencijose, rasime, kad kun. Pranas Gavėnas yra vienas iš tų, kuris daugiausia turėjo balsų. O visų kraštų Bendruomenės yra tautinės ir patrijotinės organizacijos, reiškia, mūsų kolonija pasitiki kun. Pranu Gavėnu ir visuomet jį išrenka į mūsų Bendruomenės valdybą ar tarybą, tautiniam veikimui. Ar tas nereiškia, kad jis yra kunigas lietuvis patrijotas?

Kas skaito braziliską spaudą, gerai žino, kad Vilnius dažnai yra rašoma Vilna, nors tas mums nepatinka. Bet reikia pripažinti, kad ir kitų miestų vardai yra išverčiami: rašoma Varsovia vietoj Warsaw, Cracovia, vietoj Krakow, Londres, vietoj London, ir t.t. Nors Vilna yra vartojama lenkų ir rusų kalbose, mes neturime jėgų pakeisti. Atsitinka ir blogiau.

Ne kartą spauda lietuvius, ypač sportininkus, rusais pavadina ir reakcija ne visur padėjo. Daugumas šių dienų žurnalistų, mokyklų suoluose, nėra matę II Didžiojo Karo Europos žemėlapiu. Be to, nors originale kun. Prano Gavėno rašinių buvo tiksliai parašyta Vilnius, laikraščio redakcija, savo noru, mūsų sostinę pavadino Vilna. Užtai nėra prasmės lenku jį vadinti.

Galop, jei laiško autorius norėjo įžeisti kun. Prano Gavėno asmenybę, savo tikslo nepasiekė. Tik pasireiškė dideliu ignorantu.

Jonas Tatarūnas

LINKSMA, DIENA... 8 lapkričio

L.K. Moterų Draugijos pirmininkė p. Angelina Tatarūnienė, mus pakvietė praleisti dieną, jos gražioj sodyboj, Caucáia do Alto.

Nevisos galėjo išvažiuoti. Vienus, su nestipria sveikata, kitos su gimtadieniu šeimoje, ir t.t.

Susirinko nedidelis būrelis: p. O.Paukštienė, p. I. Seliokienė, p. M. Alionienė, p. A. Triubienė, p. O. Masienė, p. A. Dirsytė Coralon ir p.p. Tatarūnai, Angelina su Viktoru.

Išvažiavome su p. Viktoro perua. Laikas buvo geras, nebuvo vėjo nei karštos saulės, kaip tik ko mes norėjome.

Pakely ant greitųjų užėjom į Shopping Center Eldorado. Paskui tęsėme kelionę laisvu keliu.

Privažiuojant į sodybą jau mūsų akys žavėjosi prisodintom ir žydinčiom gėlėm pakely.

Pasivaikščiojom po kalnelius ir pakalnes, vaismedžius ir gėlių krūmus.

Žąsinas su dideliu triukšmu "pranešė" apylinkei naujus ateivius.

Domėjomės dideliais ir mažučiais kralikais.

Pasivaikščiojome iki mūsų "jaunos" kojos nešė.

Papietavom, pasilsėjom, pasikalbėjom, padainavom atsimindamos senas lietuviškas dainas; buvo labai linksma.

Gérėjomės gražiai sutvarkytu daržu; ir teko visoms daržovių ne tik pietums, bet ir parsivežti "alface ir espinafre".

Išgérėm kavos su gardžiais pyragais ir, nors nenorėdamos, išvažiavom namo.

Važiuodamos į namus sukalbėjom rožančių, padėkodamos Dievui ir Šv. Marijai už viską. Ir dėkojame taip pat p.p. Tatarūnams.

L.K. Moterų Draugijos dalyvė

Savaitei bėgant...

Alf. D. Petrakis

Atėjo spalio mėnesio "Pasaulio Lietuvis". Kaip visuomet įdomus, pilnas lietuvių gyvenimo plačiajame pasaulyje naujienų. Bet viena naujiena – sukaktis yra tikrai reikšminga. Verta ją prisiminti.

Lietuvių Fondui šiemet sueina dvidešimt penkeri metai. Graži sukaktis ir dar gražesni to fondo vaisiai. Lietuvių Fondas jau pasiekė virš trijų su pusės milijono dolerių sumą ir pelno padalinimo suma jau perėjo du milijonus dolerių. Mūsų pinigais tai labai didelės sumos ir patarčiau pasiskaityti išties visą straipsnį, tai yra, visą eilę straipsnių, įdėtų šiame "Pasaulio lietuvis" numeryje.

Dr. Antanas Razma, fondo steigėjas, pradžioje tikėjosi, kad fondo pelnas palengvins darbą, sumažins tuos nuolatinius prašinėjimus iš žmonių visokiems veikimo reikalams. Buvo tikėtasi sutelkti vieną milijoną, investuoti, ir jo uždarbį paskirti visiems tiems reikalams, kad neberekėtų vaikščioti pakiemiais nuolat prašinėjant. Ir išėjo visai kitaip. Fondas duoda kasmet apie ketvirtį milijono lietuviškiems reikalams visame pasaulyje ir pinigų plaukimas nesumažėjo.

Galima būtų pamąstyti, kad Amerikoje yra nepaprastai daug lietuvių, sulig statistikos apie 800.000 tai aišku, tokiam skaičiui ir po dolerį sumetus reikalai lengvi. Čia irgi staigmena. Tuos keturius milijonus sudėjo tik apie 6000 lietuvių išėivų... Tai išėitų mažiau negu vienas nuo šimto. Tiksliau skaičiuojant 0,75% o. Tik vienas iš šimto Amerikos lietuvių parėmė šį fondą ir jis šiandien remia beveik visą lietuvišką veiklą, tiek Amerikoje, Kanadoje, Pietų Amerikoje ir Europoje.

Palyginus su mūsų kraštu, kur mes skaičiuojame visų lietuviškos kilmės imigrantų skaičių su prieaugliais laike 60 imigracijos metų šien dien siekianti apie 120.000, išėitų maždaug apie 900 lietuvių Brazilijoje. Suprantu, kad yra daug skirtumų, kurių pirmasis: čia uždirbame ne doleriais... Tai jau labai daug išaiškina. Pradžioje nevisi pramatė sėkmę ateityje, buvo abejingi, iniciatorių grupelė nedidelė. Tačiau iniciatorių tvirtas nutarimas planą vesti toliau davė gerų rezultatų.

Tik trumpai informacijai verta pažvelgti į 1982-87 metų laikotarpį, kur Lietuvių Fondas vien švietimo reikalams paskyrė viso 549.940 dolerių (Vasario 16 gimnazijai, lituanistikos katedrai, stipendijoms, vadovėliams, mokyklų paramai).

O kas būtų jeigu lietuviai to fondo nebūtų įsteigę? Sulig Dr. Antanu Klimu: "Mūsų švietimo sistema jau seniai būtų gerokai apnykusi: labai mažai pasirodytų vadovėlių ir šiaip knygų. Turbūt ir įvairios vasaros stovyklos, kursai, seminarai jau būtų praeities dalykas. Jau būtų gerokai sunykusi ir mūsų spauda... Didieji suvažiavimai, kongresai, šventės jau irgi būtų sunykusios. Greičiausia nebūtų buvusi įsteigta né Lituanistikos Katedra... O gal liūdniausia būtų mūsų studijuojančiam jaunimui, nes kiti mūsų šalpos fondai nepajėgtų duoti tiek stipendijų..."

Bet laimei ir ačiū grupei iniciatorių tas fondas jau kopija į ketvirtą milijoną dolerių.

POSTO DE SERVIÇOS

SOUZA LTDA.

Rua Voluntários da Pátria, 1275

Santana

Tel. 290-4899

MŪSŲ ŽINIOS

GEDULINĖS PAMALDOS

Paskutinį Lapkričio sekmadienį esame kviečiami susirinkti šv. Kazimiero parapijon – 'PRISIMINTI MŪSŲ MIRUSIUOSIUS Jubiliejinių Metų šviesoje. Melsimės už visus mirusiųosius, ypač už Amžinybę iškeliavusius šios kolonijos veikėjus. Dėlto organizacijos yra prašomos atsinešti mirusiųjų savo narių sąrašą, kad, jei nori, galėtų paskaityti per Mišias "mirusiųjų prisiminimo" metu.

Programoj numatyta: Pradžia 16 valandą:

– Asperges: vandens pašventinimas, pašlakstymas ir krikšto pažadų atnaujinimas,

– Istorinė Lietuvos Krikšto litanija,

– Kalėdaičių (plotkelių) pašventinimas,

– Mišios (su giesmėmis),

– Suneštinės vaisės, pasižmonėjimas.

Iš Amerikos gauta Krikšto Jubilėjaus vėliava.

Pamaldų pradžioje ar per aukojimą bus galima uždegti žvakutę prisiminto asmens vardu.

ATNAUJINTOS STATULOS

Ponia Onutė Dirsytė Korolovienė (Corolon) meniškai perdažė visas Vila Zelinos Bažnyčios Statulas. Perdažytų statulų spalvos labai malonios ir traukia visų maldininkų akį.

Parapijiečiai už šią didelę darbo auką p. Korolovienei dėkingi.

NAUJŲJŲ METŲ SUTIKIMA

VILA ZELINOJE rengia Šv. Juozapo Bendruomenė. Prašoma pakvietimus įsigyti iš anksto.

Sveikiname

Gimtadienio proga (lapkričio 18 d.)

Kleboną kun. JUOZĄ SESKEVIČIŲ

linkėdamos Dievo palaimos ir kantrybės nelengvam darbe su parapijiečiais.

V. Zelinos L.K. Moterų Draugija ir
Maldos Apaštalavimas

POPIEŽIAUS LAIŠKAS

Per MŪSŲ LIETUVĄ, perleidžiam "Popiežiaus Jono Pauliaus II Apaštalinį Laišką Lietuvos Vyskupams Švenčiant Lietuvių Tautos 'Krikšto' 600 metų Jubiliejų". Tai svarbus dokumentas; ir mums istorinės reikšmės faktas. Brazilijos Vyskupu Konferencijos pirmininkas, Dom Luciano, sako, kad Popiežius jį parašęs lietuviškai; ir jis, Dom Luciano, prieš vykdamas į Lietuvą tiek kartų jį skaitęs (portugališkam vertime), kad beveik mokąs mintinai.

Pirmiausia išspausdintas Vatikano dienrašty "L'Osservatore Romano" lotyniškai, išėjo išverstas į įvairias kalbas ir tos pačios Vatikano spaustuvės išleistas ir išuintinėtas visiems pasaulio vyskupams.

Tikrai įdomu stebėti, kaip Popiežius įžvelgia ir nagrinėja Lietuvos ypač religinę istoriją. Ir su kokia meile ir pagarba lietuvių tautai.

Popiežiaus Apaštalinis Laiškas bus perduotas ir lietuviškai neįkandantiam skaitytojui. Reikia, kad ir mūsų jaunimas, o taip pat ir kitataučiai, pasinaudotų nors šia proga kiek arčiau susipažinti

su lietuvių tauta – jos vargais, o taip pat ir jos įnašu į Bažnyčios ir pasaulio istoriją.

JUBILIEJINIS KRYŽIUS

Jubiliejinio kryžiaus darbai dėka meistrų: Apolinaro Jočio, Vlodo Zizo, Jono Jodelio, pasišventimo ir kitų komisijos narių talkos jau pasistūmėjo į priekį.

Kai kryžius bus baigtas dar šiais metais tikimasi jį pastatyti Aparecidos Šventovėje.

Lietuvių Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenės Valdybos savo posėdyje lapkričio 9 dieną, nutarė apmokėti kryžiaus išlaidas.

GIMTADIENIO STAIGMENA

Buvome visi (draugai) pasiruošę gražiai atšvęsti Stasės Jurgutienės gimtadienį lapkričio pirmą dieną. Pyragai jau buvo iškepti, tik įvyko tai ko mažiausiai tikėjome: kaip tik dieną prieš Stasė susilaužė koją. Taigi vietoj baliaus pasitenkinom kuklia šeimyniška švente. Aišku netrūko linksnumo, bet taip pat ir susijaudinimo. Linkime Stasei ir Vladui gražių gimtadienių. Stasei greit pasveikti, o Vladui daug kantrybės. Bičiuliai

metinė „MŪSŲ LIETUVOS“

SPAUDOS ŠVENTĖ

GRUODŽIO (DEZEMBRO) 13 D.

MIŠIOS už gyvus ir mirusius spaudos darbuotojus

PIETŪS 12:30 val. Jaunimo Namuose

LOTERIJA su originaliais tapytojų paveikslais

VILA ZELINOJ – JAUNIMO NAMUOSE

VISI DALYVAUKIME IR SAVO SPAUDĄ PAREMKIME